

Nagrada «**Milivoj Körbler**» (autorsko stvaralaštvo na području popularne glazbe):

ZRINKO TUTIĆ – za cjelokupno umjetničko djelovanje

Teško ćemo naći osobu koja ne poznaje Zrinka Tutića, uvijek vedrog, zaigranog, dobrog duha hrvatske zabavne glazbe. Svi ga znamo, ali gotovo je nezamijećeno prošla činjenica da je u prošloj godini taj rođeni Banjalučanin ispunio 45. obljetnicu javnog skladateljskog rada u Hrvatskoj, u zemlji koju je u mladosti prigrlio kao svoju domovinu. Tu je zato nagrada „Milivoj Körbler” Hrvatskog društva skladatelja za cjelokupno umjetničko djelovanje. Prvi se put javlja kao skladatelj 1974. na Zagrebačkom festivalu, Ksenija Erker pjeva njegovu pjesmu *Doći će dan* nakon čega kreće s karijerom kantautora i u početku omiljenog autora pjesama i mjuzikla za djecu. Ubrzo razvija svoj nepogrešivi instinkt za dopadljive, lako pamtljive melodije koje vrlo često prelaze u *evergreene*, što na prvu prepoznaju pjevači i publika. Njegove su pjesme stilski raznolike i prilagodljive, emotivne i pamtljive, a ovjekovječili su ih prilično raznorodni interpreti, od Novih fosila, Tajči i Severine, preko Tereze Kesovije i Nede Ukraden, sve do Doris Dragović, Maje Blagdan, kao i gotovo suprotni pjevački profili poput Miše Kovača i Massima. Njegovu glazbu jednostavno obožavaju izvoditi svi jer pogađa u srce i najbolje rezonira kod šire publike. Triput u je u deset godina predstavljao Hrvatsku na *Eurosongu*, a otkako je u osvitu Domovinskog rata 1991. zajedno s kolegom Rajkom Dujmićem stvorio *Moju domovinu* i produkcijski vodio snimanje Band Aida, osigurao si je status žive legende. Autor je niza filmskih i televizijskih partitura s profinjenim osjećajem za atmosferu i dramaturgiju, dobitnik dviju *Zlatnih arena* na Pulskom filmskom festivalu. Uvijek je nastojao djelovati za opće dobro, pa tako sudjeluje u osnivanju nagrade „Porin” koja je prošle godine obilježila 25. obljetnicu. A što je važnije od obljetnica i od nagrada, njegov je temeljit i ozbiljan pristup stvaranju, nesebična pomoć kolegama te neprestana borba za kvalitetu i prava glazbenika u društvu. Kako svjedoče njegovi mnogi kolege-suradnici, uvijek strogo inzistira na poštivanju rokova, u maniri „stare škole”, ali nikad u radu ne gubi mladenačku zaigranost i veselje, dječju maštu, znatiželju i propitkivanje što su uistinu odlike velikih umjetnika. Vjerujemo da on može i treba još mnogo toga dati glazbi.